

Sygn. akt II K 703/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce, II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Anna Andrzejewska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Agnieszka Biedka

przy udziale Asesora E. J. z Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu: 19 lipca 2016 roku

sprawy A. P.

syna B. i J., nazwisko rodowe matki: F.

urodzonego (...) w P.

oskarżony o to, że:

I. w dniu 27 czerwca 2015 roku o godzinie 20.25 w msc. W. gmina B., będąc wcześniej prawomocnie skazanym za przestępstwa określone w art. 178a § 4 k.k. przez Sąd Rejonowy w Pułtusku sygn. akt VI K 854/14 i Sąd Rejonowy w Przasnyszu sygn. akt II K 105/15 jak również znajdując się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonych za powyższe przestępstwa kierował na drodze publicznej motorowerem L. o numerze rejestracyjnym (...) będąc w stanie nietrzeźwości – badania Alkometrem A2.0 o godzinie 20:53 wykazało 1,08 mg/l, o godzinie 21:03 wykazało 1,09 mg/l i o godzinie 21:13 wykazało 1,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

II. w dniu 10 lipca 2015 roku o godzinie 14.00 w msc. W. gmina B., będąc wcześniej prawomocnie skazanym za przestępstwa określone w art. 178a § 4 k.k. przez Sąd Rejonowy w Pułtusku sygn. akt VI K 854/14 i Sąd Rejonowy w Przasnyszu sygn. akt II K 105/15 jak również znajdując się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonych za powyższe przestępstwa kierował na drodze publicznej motorowerem L. o numerze rejestracyjnym (...) będąc w stanie nietrzeźwości – badanie alkotestem D. 7410 o godzinie 14:12 wykazało 0,77 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i badania Alkometrem A2.0 o godzinie 14:28 wykazało 0,78 mg/l i o godzinie 14:43 wykazało 0,77 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

ORZĘKA :

I. Oskarżonego **A. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzuconych mu czynów przy czym przyjmuje, że stanowią one ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 kk i za każdy z tych czynów na mocy art. 178a § 4 kk skazuje go, zaś na mocy art. 178a § 4 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na mocy art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio.

III. Na mocy art. 43a § 2 kk, art. 39 pkt 7 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000,00 złotych (dziesięciu tysięcy złotych 00/100).

IV. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując je wraz z opłatą sądową na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 703/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku przewodu sądowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. P. (w wyniku kierowania w dniu 13 września 2014 roku po drodze publicznej samochodem w stanie nietrzeźwości będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie VII K 1266/07 i Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. w sprawie IV K 72/07 za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości) wyrokiem z dnia 16 grudnia 2014 roku Sądu Rejonowego w Wyszkowie VI Wydziału Zamiejscowego w P. w sprawie VI K 854/14 został skazany na podstawie art. 178a § 4 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 2 lata tytułem próby oraz grzywnę w wymiarze 50 stawek po 10 złotych każda z jednoczesnym orzeczeniem na podstawie art. 42 § 2 kk, art. 49 § 2 kk zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. B na okres 2 lat i świadczenia pieniężnego w wysokości 200 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 27 grudnia 2014 roku.

Następnie Sąd Rejonowy w Przasnyszu wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2015 roku w sprawie II K 105/15 uznał A. P. za winnego prowadzenia w dniu 11 lutego 2015 roku po drodze publicznej motoroweru w stanie nietrzeźwości i będąc uprzednio prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Pułtusku w sprawie VI K 854/14 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i na podstawie art. 178a § 4 kk w zw. z art. 178a § 1 kk skazał go na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, orzekając jednocześnie – na podstawie art. 42 § 2 kk zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Wyrok ten uprawomocnił się 22 kwietnia 2015 roku.

W dniu 27 czerwca 2015 roku A. P. przebywał w miejscu swego zamieszkania Ż. gmina J.. W rozmowie telefonicznej pokłócił się ze swoją przyjaciółką mieszkającą w miejscowości B.. Po tej rozmowie wypił około pięciu piw o pojemności 0,5 litra, a następnie poczuł silną potrzebę wyjaśnienia nieporozumienia. Pomimo świadomości, że ma orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych postanowił pojechać do swojej przyjaciółki, by z nią porozmawiać. W tym celu wsiadł na motorower marki L. o numerze rejestracyjnym (...) i pojechał nim w kierunku miejscowości B.. O godz. 20.25 został zatrzymany do kontroli drogowej w miejscowości W.. Po ustaleniu przez policjantów, że kierujący motorowerem A. P. ma orzeczony zakaz kierowania pojazdami mechanicznymi do dnia 22 kwietnia 2018 roku, poddali go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Przeprowadzone trzykrotnie badanie wykazało u A. P. odpowiednio 1,08 mg/l, 1,09 mg/l, 1,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

W dniu 10 lipca 2015 roku A. P. był u swojej przyjaciółki w miejscowości B.. Podczas tej wizyty jego przyjaciółka postanowiła zakończyć ich związek. Wówczas A. P. zakupił w pobliskim sklepie kilka piw, po czym wypił je wspólnie ze swoją przyjaciółką na jej posesji, na pożegnanie. Następnie wyruszył w drogę powrotną do domu kierując motorowerem marki L. o numerze rejestracyjnym (...). Po przejechaniu około 1 km w miejscowości W. zauważyli go policjanci, którzy posiadając (z racji uprzednio podejmowanych czynności służbowych) wiedzę o orzeczonym wobec niego zakazie prowadzenia pojazdów mechanicznych i wobec uprzednio stwierdzonej u niego jazdy pod wpływem alkoholu, zatrzymali go o godz. 14.00 do kontroli drogowej. W wyniku kontroli A. P. został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Przeprowadzone trzykrotnie badanie, dwoma urządzeniami elektronicznymi, wykazało u A. P. odpowiednio 0,77 mg/l, 0,78 mg/l, 0,77 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: wyjaśnienia oskarżonego (k. 23v-24), zeznania świadków: S. S. (k. 24v, 14v), T. Z. (k. 25, 16v), M. P. (k. 25-25v); odpisy wyroków (k. 21, 22-22v akt 2 Ds.696/15), informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego (k. 16 – 18; 23 – 25 akt 2 Ds.696/15), notatki urzędowe (k. 1, 6 akt 2 Ds.696/15), protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym wraz ze świadectwami wzorcowania (k. 2-3, 7-10 akt 2 Ds.696/15).

Oskarżony A. P. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień (k. 20 akt 2 Ds.696/15). W toku postępowania sądowego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że sięgnął po alkohol dwa dni wcześniej, gdy odstawił leki. Jadąc tego dnia do swojej partnerki został zatrzymany przez patrol policji. Podobnie stało się kilka dni później. W dniach zdarzeń, tj. 27.06.2015 r. i 10.07.2015 r. miał świadomość, że obowiązuje go zakaz prowadzenia pojazdów, ale koniecznie chciał się spotkać ze swoją partnerką. Przed pierwszym zatrzymaniem wypił prawdopodobnie cztery piwa, przed drugim maksymalnie dwa albo trzy piwa. Wyjechał wtedy ze sklepu i zatrzymała go policja.. W czerwcu najpierw pokłócił się przez telefon ze swoją partnerką, po czym wypił alkohol i chciał pojechać do niej. Natomiast w lipcu wypił w jej towarzystwie maksymalnie 3 piwa, po czym w odległości około 1 km od jej domu został zatrzymany przez policję. Za każdym razem jechał z miejsca swojego zamieszkania do miejscowości B.. Dodał, że podczas odbywania kary pozbawienia wolności uczęszczał na terapię odwykową, a po opuszczeniu zakładu karnego przez krótki okres korzystał z pomocy poradni alkoholowej. Obecnie leczy się tylko farmaceutycznie. Po odbyciu kary stara się, by ktoś go zawoził i od tamtego roku nie ma żadnych incydentów z prawem. Stara się pozostawać w abstynencji.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnieniom oskarżonego, w których opisuje on okoliczności faktyczne objęte zarzutami, Sąd dał wiarę w całości. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, szczerze opisał przebieg zdarzeń. Wyjaśnienia oskarżonego są zgodne z pozostałym, zebrany w sprawie materiałem dowodowym, który Sąd uznał za wiarygodny do poczynienia ustaleń faktycznych.

W tym zakresie w szczególności wskazać należy na zeznania funkcjonariuszy policji S. S., T. Z., M. P. i korespondujące z nimi zapisy notatek urzędowych sporządzonych po dokonanej kontroli drogowej oskarżonego. Potwierdzeniem rzetelności ww. notatek jest natomiast treść protokołów z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniami elektronicznymi wobec A. P. posiadającymi stosowne świadectwa wzorcowania. Wymienieni świadkowie konsekwentnie i wystarczająco szczegółowo opisali w jakich okolicznościach zaobserwowali zachowania oskarżonego i potwierdzili fakt dwukrotnego kierowania przez niego motorowerem po drodze publicznej. Zeznania tych świadków zasługiwały na wiarę w całości. Świadkowie ci będąc funkcjonariuszem policji pełniącymi służbę w dniu zdarzeń wiedzę o zachowaniu oskarżonego i okolicznościach czynu powzięli z własnych i bezpośrednich obserwacji. W tym stanie rzeczy przyjąć należy, że istnieją w sprawie niewątpliwe dowody, wskazujące na to, że oskarżony w dniach 27 czerwca 2015 roku i 10 lipca 2015 roku kierował motorowerem po drodze publicznej i znajdował się wówczas w stanie nietrzeźwości, który na owy czas oscylował na poziomie 2,1 ‰ w dniu 27 czerwca 2015 roku i 1,62 ‰ w dniu 10 lipca 2015 roku. Wcześniej oskarżony – prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wyszku VI Wydziału Zamiejscowego w P. w sprawie VI K 854/14 z dnia 16 grudnia 2014 roku został skazany na podstawie art. 178a § 4 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 2 lata tytułem próby oraz grzywnę w wymiarze 50 stawek po 10 złotych każda z jednoczesnym orzeczeniem na podstawie art. 42 § 2 kk, art. 49 § 2 kk zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. B na okres 2 lat i świadczenia pieniężnego w wysokości 200 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. (k. 22-22v akt 2 Ds.696/15), jak również prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Przasnyszu z dnia 14 kwietnia 2015 roku w sprawie II K 105/15 na podstawie art. 178a § 4 kk w zw. z art. 178a § 1 kk został skazany na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z jednoczesnym orzeczeniem na podstawie art. 42 § 2 kk zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat (k. 21 akt 2 Ds.696/15).

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego zarówno sprawstwo, jak i wina oskarżonego co do popełnienia zarzuconych mu czynów nie budzą żadnych wątpliwości.

W oparciu o całokształt poczynionych w sprawie ustaleń, Sąd przyjął, że swoimi zachowaniami wyczerpał on każdorazowo znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 kk stanowiącego typ kwalifikowany występku określonego w § 1 tego przepisu. W niniejszej sprawie mamy do czynienia z sytuacją, w której oskarżony dopuścił się dwóch przestępstw, które były tożsame pod względem kwalifikacji prawnej. Dotyczy to przestępstw zarzuconych w pkt 1 i w pkt 2 aktu oskarżenia, które zostały trafnie zakwalifikowane z art. 178a § 4 kk na co wskazują informacje o osobie oskarżonego z krajowego rejestru karnego oraz odpisy wymienionych wyżej wyroków (k. 16-18; k. 21-25 akt 2 Ds.696/15).

Zdaniem Sądu oskarżony dopuścił się zarzuconych mu czynów w ciągu, o jakim mowa w art. 91 § 1 kk. Ciąg przestępstw (art. 91 § 1 kk) jest instytucją prawa materialnego, więc jego przyjęcie nie jest pozostawione uznaniu Sądu. Pominięcie tej instytucji podczas wyrokowania stanowiłoby obrazę prawa karnego materialnego mającą wpływ na treść wyroku, stąd zachodziła konieczność uwzględnienia jej przy orzekaniu w okolicznościach niniejszej sprawy. Ciąg przestępstw zachodzi wówczas, gdy sprawca popełnia kilka przestępstw, które charakteryzują się jednorodną kwalifikacją prawną (tożsamość kwalifikacji), podobnym sposobem popełnienia, krótkimi odstępami czasu pomiędzy poszczególnymi przestępstwami oraz brakiem przedzielającego je wyroku skazującego, co do któregośkolwiek z nich. Taka sytuacja zaistniała w okolicznościach niniejszej sprawy. Przepis art. 91 § 1 kk pozwala, w przypadku spełnienia przesłanek w nim określonych, na uproszczone orzekanie o karze. Zamiast za każde z przestępstw, przypisanych sprawcy, wymierzać kary jednostkowe i następnie karę łączną, uznaje się oskarżonego za winnego wielu (co najmniej dwóch) przestępstw, bez potrzeby orzekania kar jednostkowych. Zawsze więc należy oskarżonemu najpierw przypisać popełnienie konkretnych przestępstw, ze wskazaniem ich kwalifikacji prawnej (ale bez powoływania w tym miejscu art. 91 § 1 kk), a następnie wymierzyć za nie jedną karę z powołaniem już art. 91 § 1 kk. Skoro bowiem przepis ten dotyczy zasad wymiaru kary za ciąg przestępstw, to powołać go należy tylko przy podstawie wymiaru kary, a nie przy podstawie kwalifikacji prawnej każdego z czynów przypisanych oskarżonemu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2012 roku w sprawie V KK 252/12 - LEX nr 1231652).

W konsekwencji sąd ustalił, iż przestępstwa przypisane oskarżonemu w pkt 1 i w pkt 2 aktu oskarżenia stanowią jeden ciąg przestępstw i za ten ciąg przestępstw, na podstawie art. 178a § 4 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył oskarżonemu A. P. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

W tym miejscu na marginesie zauważyć należy, że jakkolwiek z materiałów sprawy wynika, że oskarżony odbywał orzeczoną opisanym wyżej wyrokiem Sądu Rejonowego w Przasnyszu bezwzględną karę pozbawienia wolności, to jednak wymiar orzeczonej i odbytej kary (k. 8, 14, 17) przesądzał, że oskarżony nie dopuścił się zarzuconych mu czynów w warunkach recydywy o której mowa w art. 64§ 1 kk.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami art. 53 kk nakazującymi uwzględnić zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące.

Jako okoliczności obciążające Sąd potraktował wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów wyrażony stanem nietrzeźwości oskarżonego jak i okolicznościami jego popełnienia. Stan nietrzeźwości oskarżonego przy stwierdzonym stanie stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie 1,00 mg/l czterokrotnie przewyższał granicę określoną w art. 115 § 16 kk, a na poziomie 0,77 mg/l – trzykrotnie przewyższał tę granicę. Oskarżony prowadził motorower w dniu 27 czerwca 2015 roku o godz. 20.25, a w dniu 10 lipca 2015 roku o godz. 14.00 na drodze publicznej w miejscowości W., co upoważnia do stwierdzenia, iż zagrożenie tym zachowaniem również było duże. Jako okoliczność obciążającą uznano też karalność oskarżonego w dacie orzekania za przestępstwa podobne (k. 16-17).

Jako okoliczności łagodzące Sąd potraktował postawę oskarżonego w toku postępowania i po odbyciu bezwzględnej kary pozbawienia wolności za przestępstwo podobne w innej sprawie. Oskarżony już w toku postępowania przygotowawczego przyznawał się do popełnienia zarzuconych mu czynów, co podtrzymał również przed sądem i

złożył wyjaśnienia. Nie utrudniał zatem postępowania i współpracował z organami procesowymi, a nadto wyraził skruchę i żal za swoje postępowanie. Deklarował poprawę.

Z tych względów kara 6 miesięcy pozbawienia wolności wydaje się Sądowi słuszna i we właściwy sposób uwzględniająca nie tylko ww. okoliczności, ale także stopień winy A. P. – 33-letniego, o zawodowym wykształceniu mężczyzny.

Rodzaj i rozmiar orzeczonej kary dla oskarżonego spowoduje, że kara ta wpłynie zapobiegawczo wobec niego. Kara ta powinna także czynić zadość prewencji ogólnej, a nadto nie przekracza ona pod względem swojej dolegliwości stopnia zawinienia. Nadto orzeczona kara ma na celu uświadomienie sobie przez oskarżonego swojego nagannego zachowania i zmuszenie go do refleksji nad dalszym uczestnictwem w ruchu lądowym. Po analizie powyższych okoliczności Sąd uznał, że tylko kara 6 miesięcy pozbawienia wolności wobec A. P. będzie współmierna do stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz nie będzie przekraczać pod względem swojej dolegliwości stopnia zawinienia oskarżonego.

Fakt popełnienia przez oskarżonego po raz kolejny identycznego przestępstwa, za jakie uprzednio był już karany i to w typie kwalifikowany skutkującym znaczącym obostrzeniem kary w stosunku do typu podstawowego, a to wszystko przy uwzględnieniu, że zrealizował je z powodów zasługujących na napiętnowanie, jakim była bezrefleksyjna, kierowana emocjami uczuciowymi i zawsze po spożyciu alkoholu decyzja o kierowaniu motorowerem. Taka całkowicie nieodpowiedzialna decyzja podjęta została przy tym pomimo świadomości o orzeczonym zakazie prowadzenia pojazdów mechanicznych, co świadczy o lekceważącym stosunku do zakazów nakładach wobec niego przez Sądy. Nie bez znaczenia jest przy tym, że dopiero odbyta uprzednio bezwzględna kara pozbawienia wolności poskutkowała podjęciem przez oskarżonego próby zmiany swego dotychczasowego życia, pozostawania w abstynencji, podjęcia leczenia. Powyższe wyklucza możliwość realizacji wobec oskarżonego celów kary w sposób nieizolacyjny, tym bardziej, iż poprzednio był on skazany na karę o charakterze wolnościowym, co jednak nie przyniosło oczekiwanych rezultatów. Co więcej za wysokością wymierzonej oskarżonemu kary przemawia i to, że przedmiotowego przestępstwa dopuścił się on w stosunkowo wysokim stanie nietrzeźwości, a takie zachowanie nie może zasługiwać na pobłażliwość Sądu.

W punkcie II wyroku Sąd na mocy art. 42 § 3 kk orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Wobec skazania oskarżonego za przestępstwo określone w art. 178a § 4 kk – jak w niniejszej sprawie – w myśl art. 43a § 2 kk orzeczenie świadczenia pieniężnego wymienionego w art. 39 pkt 7 kk na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie co najmniej 10.000 złotych jest obowiązkowe.

Orzeczone wobec oskarżonego kara i środki karne, w tym świadczenie pieniężne odpowiadają w swym zakresie i rozmiarze celom zapobiegawczym i wychowawczym jakie mają osiągnąć w stosunku do oskarżonego za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Przyczynią się zdaniem sądu w wystarczający sposób do wywołania po jego stronie refleksji odnośnie popełnionego czynu, którego następstwa mogły okazać się bardziej dotkliwe w skutkach dla niego samego, jak również innych osób. Służy temu w szczególności orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Dodać należy, że od każdego uczestnika ruchu drogowego należy wymagać przestrzegania przepisów z jego zakresu i orzeczonych zakazów, które ustanowiono przede wszystkim w celu zagwarantowania bezpieczeństwa na drogach. Oskarżony decydując się kierować pojazdem w stanie nietrzeźwości powinien liczyć się z konsekwencjami, w tym finansowymi swojego postępowania. Orzeczone świadczenie w kwocie 10.000 zł zwiększa przy tym funkcję wychowawczą orzeczenia, a jego wysokość została dostosowana zarówno do ram kwotowych wynikających z Kodeksu karnego, jak i do realnych możliwości finansowych oskarżonego. Jeśli jednak oskarżony nie będzie miał możliwości wykonać jednorazowo świadczenia pieniężnego, to może się ubiegać o umożliwienie mu spłaty tej należności w ratach (art. 206 § 2 i § 3 pkt 2 kkw w zw. z art. 49 § 1 kkw).

Orzeczona kara osiągnie także zamierzone cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku nr 49, poz. 223 ze zm.) w zw. z art. 623 kpk sąd zwolnił oskarżonego od opłaty na rzecz Skarbu Państwa, a na mocy

art. 624 kpk także od kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa w całości i przejął je na rachunek Skarbu Państwa uznając, że ich uiszczenie byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.